

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.110 van 5 april 2013
in de zaak A. 198.840/IX-7041**

In zake : Johan RENDERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Willem Van Betsbrugge en
Els Vandebempt
kantoor houdend te 3300 Tienen
IVe Lansierslaan 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de politiezone BIERBEEK-BOUTERSEM-HOLSBEEK-
LUBBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benny Welkenhuysen
kantoor houdend te 3210 Lubbeek
Staatsbaan 168
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 17 november 2010 van de korpschef van de lokale politiezone Bierbeek/Boutersem/Holsbeek/Lubbeek waarbij Johan Renders per 1 mei 2008 afgedeeld wordt naar de interventie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.269 van 28 maart 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 maart 2013.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thierry Van Noorbeeck, die loco advocaten Willem Van Betsbrugge en Els Vandebempt verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Anne-Sophie Rondelez, die loco advocaat Benny Welkenhuysen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de politiezone Bierbeek/Boutersem/Holsbeek/Lubbeek.

3.2. Op 11 maart 2004 beslist de korpschef dat de verzoeker per 1 april 2004 gemuteerd wordt van de functie “wijkwerking te Boutersem” naar de functie “interventie”. Het politiecollege bevestigt deze beslissing op 24 maart 2004.

Tegen die beslissingen heeft de verzoeker een beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak A.151.643/IX-4525).

3.3 Op 3 april 2008 trekt de korpschef zijn beslissing van 11 maart 2004 in en beslist hij – in toepassing van artikel 44, derde lid van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveau's (hierna: WGP) – om de verzoeker, met het oog op de continuïteit van de dienstverlening en in afwachting van een definitieve regeling te detacheren naar de functionaliteit interventie, “gelet op het dreigend onevenwicht tussen de personeelsbezetting van de functionaliteit wijkwerking en onthaal (in globo) enerzijds en de functionaliteit interventie anderzijds en gezien uit de verstreken periode de facto blijkt dat het tewerkstellingsprofiel en de arbeidsomstandigheden geen bijzonder probleem stellen”.

Tevens wordt de verzoeker uitgenodigd om door de korpschef te worden gehoord aangaande deze beslissing.

3.4. De verzoeker wordt op 16 april 2008 door de korpschef gehoord. Hij legt op 21 april 2008 een verweerschrift neer en wordt naar aanleiding daarvan op 23 april 2008 een tweede keer gehoord.

3.5. Op 30 april 2008 beslist de waarnemend korpschef – in toepassing van artikel VI.II.85, 8°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) – om de verzoeker met ingang van 1 mei 2008 te herplaatsen van de functionaliteit wijkwerking te Boutersem naar de functionaliteit interventie, rekening houdend met “het interventieprofiel van INP Johan Renders, zijn activiteiten binnen de functionaliteit interventie tijdens de vier voorbije jaren en zijn recent evaluatiedocument d.d. 07.03.2008”.

Tegen deze beslissing heeft de verzoeker opnieuw een beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak A.188.777/IX-5969).

3.6. Op 25 januari 2010 doet de Raad van State met het arrest nr. 199.971 uitspraak over het beroep in de zaak A.151.643/IX-4525. Hij stelt vast dat de beslissing van 11 maart 2004 op 3 april 2008 werd ingetrokken, maar overweegt dat laatstgenoemde beslissing zeer nauw bij de in dat beroep bestreden beslissingen aansluit, dat zij er in wezen de heroverwogen bevestiging van vormt en dat het voorwerp van het beroep dan ook verlegd moet worden naar de beslissing van 3 april 2008 die tot 30 april 2008 uitwerking heeft gehad.

Vervolgens verwerpt de Raad van State het beroep.

3.7. Op 4 oktober 2010 doet de Raad van State met het arrest nr. 207.837 uitspraak in de zaak A.188.777/IX-5969 en vernietigt hij de beslissing van 30 april 2008 waarbij de verzoeker herplaatst wordt van de functionaliteit wijkwerking te Boutersem naar de functionaliteit interventie.

3.8. Op 17 november 2010 deelt de waarnemend korpschef aan de verzoeker mee dat de uitvoering van het arrest nr. 207.837 als gevolg heeft dat hij opnieuw geplaatst wordt in de toestand vóór de vernietigde beslissing – met name de situatie zoals deze gold op 29 april 2008 – en dat hij toen was afgedeeld bij de functionaliteit interventie.

Dit is de bestreden beslissing.

In zijn arrest nr. 212.269 van 28 maart 2011 heeft de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing verworpen omdat de verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet heeft aangetoond. Omtrent de ontvankelijkheid van het beroep heeft de Raad van State het volgende overwogen:

“De korpschef stelt vast dat de verzoeker op 3 april 2008 terecht naar de interventie gedetacheerd is. Hij is van oordeel dat die beslissing, die definitief een plaats in het rechtsverkeer verworpen heeft, nog effecten kan sorteren na de vernietiging van de definitieve aanwijzing van de verzoeker vanaf 1 mei 2008. Daargelaten de vraag of de voorlopige dienstaanwijzing niet opgeslorpt werd door de definitieve beslissing van 30 april 2008 zodat zij na een vernietiging van die definitieve beslissing onmogelijk nog kan herleven -in welk geval de bestreden beslissing in ieder geval als een nieuwe vaststelling van de rechtstoestand van de verzoeker moet worden gezien-, kan de redenering van de korpschef in ieder geval slechts gevolgd worden in de mate hij de draagwijdte van de beslissing van 3 april 2008 niet verruimd heeft door de voorlopige aanwijzing voor de dienst interventie om te zetten in een definitieve aanwijzing.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de korpschef de verzoeker slechts voorlopig en “in afwachting van een definitieve beslissing” voor de dienst interventie heeft aangewezen. In die zin begrepen staat de verzoeker dan ook voor een beslissing met rechtsgevolgen die hij met een annulatieberoep en een vordering tot schorsing kan bestrijden”.

3.9. Op 3 februari 2011 wordt de verzoeker uitgenodigd om door de waarnemend korpschef te worden gehoord over een nieuw voorstel tot herplaatsing van de functionaliteit wijkwerking naar de functionaliteit interventie, dat onder meer steunt op de overweging “dat er nog geen definitieve regeling heeft plaatsgevonden om de detachering van inspecteur van politie Johan Renders naar de functionaliteit interventie, bepaald (...) bij beslissing van 03 april 2008 (...) te beëindigen”.

3.10. Op 24 maart 2011 beslist de waarnemend korpschef dat de verzoeker met ingang van die datum herplaatst wordt van de functionaliteit wijkwerking te Boutersem naar de functionaliteit interventie.

Tegen deze beslissing heeft de verzoeker andermaal een beroep tot nietigverklaring ingediend (zaak A.200.271/IX-7141).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt op dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het niet gericht is tegen een vernietigbare beslissing. Zij stelt dat de dienstnota slechts de loutere mededeling is van de situatie waarin de verzoeker zich bevond ingevolge het arrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010 – waarbij de beslissing van 30 april 2008 tot herplaatsing werd vernietigd – en is van oordeel dat ingevolge voormeld arrest de beslissing van 3 april 2008, waarbij de beslissing van 11 maart 2004 tot herplaatsing werd ingetrokken en de verzoeker in afwachting van een definitieve regeling gedetacheerd werd naar de dienst interventie – waarover de Raad van State in zijn arrest nr. 199.971 van 25 januari 2010 heeft geoordeeld dat er geen reden was tot vernietiging –, opnieuw van toepassing is. Zij wijst er daarbij nog op dat ondertussen een definitieve beslissing in de aangelegenheid is genomen en dat de verzoeker met ingang van 24 maart 2011 naar de functionaliteit interventie werd herplaatst.

Voorts is de verwerende partij van oordeel dat de verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep omdat hij heeft nagelaten de beslissing van 3 april 2008 te gepasten tijde aan te vechten, zodat deze geldig was in afwachting van een nieuwe, definitieve beslissing, die op 24 maart 2011 is genomen.

5. De verzoeker antwoordt dat de bestreden beslissing hem rechtstreeks grieft nu ermee de door de Raad van State vernietigde beslissing van 30 april 2008 wordt hernomen en aldus het arrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010 ter zijde wordt geschoven. De beslissing van 3 april 2008 is volgens hem te dezen niet relevant daar het onderhavige vernietigingsberoep uitsluitend gericht is tegen de beslissing van 17 november 2010, die opnieuw een tijdelijke beslissing is met

een onderscheiden voorwerp en op eigen motieven berust en aldus een afzonderlijke aanvechtbare rechtshandeling is, onafhankelijk van de vorige beslissingen. Hij is dan ook van oordeel dat uit de omstandigheid dat hij de beslissing van 3 april 2008 niet heeft aangevochten niet kan worden afgeleid dat hij geen belang zou hebben bij het thans voorliggende beroep.

6. In zijn laatste memorie argumenteert de verzoeker nog hetgeen volgt:

- Ook een tijdelijke detachering moet aanvechtbaar blijven zolang er geen definitieve eindbeslissing is die met geen enkel rechtsmiddel meer aanvechtbaar is, zo niet bestaat immers de vrees dat een tijdelijke beslissing blijvend wordt zonder enige beroepsmogelijkheid.
- Een tijdelijke herplaatsing kan niet met terugwerkende kracht gebeuren zodat hoe dan ook het belang behouden blijft voor de periode vanaf de tijdelijke beslissing tot aan de definitieve beslissing.
- Indien wordt aangenomen dat de beslissing van 3 april 2008 is opgeslorpt door de beslissing van 30 april 2008 is zij mee vernietigd. In dat geval is de bestreden beslissing een foutieve mededeling waar zij stelt dat hij gedetacheerd was terwijl hij in werkelijkheid wijkagent in Boutersem was en is de motivering van de definitieve herplaatsing – de bestreden beslissing in de zaak A. 200.271/IX-7141 – geheel onjuist.
- Indien daarentegen wordt aangenomen dat de beslissing van 3 april 2008 niet door de beslissing van 30 april 2008 is opgeslorpt, verliest zij in wezen haar tijdelijk karakter en geldt de door de Raad van State in het arrest nr. 212.269 van 28 maart 2011 over de vordering tot schorsing uiteengezette redenering over de ontvankelijkheid.

Beoordeling

7. Op 3 april 2008 heeft de korpschef de beslissing van 11 maart 2004 waarbij de verzoeker werd herplaatst ingetrokken en hem in afwachting van een definitieve regeling gedetacheerd naar de dienst interventie. Op 30 april 2008

is vervolgens een definitieve beslissing genomen, met name de herplaatsing van de verzoeker met ingang van 1 mei 2008 naar de functionaliteit interventie.

8. Aangezien de definitieve beslissing tot herplaatsing pas ingang vond op 1 mei 2008 moet worden aangenomen dat deze de voorlopige dienstaanwijzing van 3 april 2008 niet retroactief heeft opgeslorpt.

9. Met het arrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010 heeft de Raad van State de beslissing van 30 april 2008 houdende herplaatsing van de verzoeker vernietigd. Ingevolge dit vernietigingsarrest is de verzoeker teruggeplaatst in de toestand waarin hij zich op 29 april 2008 bevond, zijnde door de beslissing van 3 april 2008 tijdelijk gedetacheerd naar de dienst interventie in afwachting van een definitieve beslissing. En die tijdelijke detachering is blijven lopen totdat zij met een nieuw besluit – dit van 24 maart 2011 – in een definitieve herplaatsing is omgezet.

10. Anders dan de verzoeker stelt, wordt met de thans bestreden beslissing van 17 november 2010 de beslissing van 30 april 2008 niet hernomen. Alleen is zijn tijdelijke aanwijzing voor de dienst interventie ermee bevestigd.

11. Bestond over de werkelijke draagwijdte van het bestreden besluit op het ogenblik van het arrest nr. 212.269 van 28 maart 2011 – uitspraak doende over de vordering tot schorsing – nog twijfel, dan leidt de actuele vaststelling dat er nu een definitieve beslissing van 24 maart 2011 bestaat tot het besluit dat de verwerende partij de draagwijdte van de beslissing van 3 april 2008 niet heeft verruimd.

12. De stelling van de verwerende partij dat de thans bestreden beslissing van 17 november 2010 geen nieuwe beslissing is, maar slechts de loutere mededeling van een feitelijke toestand die het gevolg is van het vernietigingsarrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010, wordt bijgevalen. Zij doet immers geen andere rechtsgevolgen ontstaan dan deze die reeds bestonden op het

ogenblik van de beslissing van 3 april 2008 doch strekt er enkel toe te verduidelijken in welke feitelijke toestand de verzoeker zich na het arrest nr. 207.837 van 4 oktober 2010 bevond.

13. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 april 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Geert Debersaques,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche